

Sygn. akt II Cz 129/15

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2015 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa J. G.

przeciwko A. S. (1), A. S. (2), małoletnim O. S. i D. S. reprezentowanym przez przedstawiciela ustawowego A. S. (2)

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

od postanowienia Sądu Rejonowego w Inowrocławiu

z dnia 04.12.2014 roku, sygn. akt I Nc 3517/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt II Cz 129/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu postanowieniem z dnia 04.12.2014 roku oddalił wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał na treść art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Powód został wezwany do nadesłania oświadczenia o stanie rodzinnym i majątkowym, które zostało doręczone prawidłowo poprzez dwukrotne awizo. Powód nie przedłożył oświadczenia majątkowego wraz z dodatkowymi informacjami o jakie został wezwany. Wobec tego Sąd Rejonowy uznał, że powód nie wykazał, że nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych bez uszczerbku koniecznego utrzymania dla siebie i rodziny

Dlatego też Sąd Rejonowy na mocy art. 100 § 2 ustawy z dnia 28.07.2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych a contrario wniosek powoda oddalił.

Zażalenie na to postanowienie wniósł powód, domagając się ponownego przeanalizowania dokumentacji dotyczącej przedmiotowego problemu i o dalsze procedowanie sprawy. Powód zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych albowiem Sąd pominął, że w jednej ze spraw, które zostały podzielone decyzją sądu, powód dokonał wpłaty określonego wpisu sądowego. Nadto powód zaprzeczył aby otrzymał wezwanie poprzez jego dwukrotne awizowanie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie należało uznać za bezzasadne.

Przede wszystkim stwierdzić należy, że zwolnienie od kosztów sądowych jest formą pomocy ze strony państwa dla osób będących w trudnej sytuacji materialnej, które nie mogą bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania własnego i rodziny opłacić należnych kosztów sądowych. Reguła powyższa wynika wprost z przepisu art. 102 ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Nie ma wątpliwości, iż instytucja zwolnienia od kosztów sądowych ma charakter wyjątkowy i można ją stosować tylko w ściśle określonych sytuacjach dotyczących osoby wnoszącej wniosek o zwolnienie od kosztów. Osoby posiadające majątek i stały dochód z reguły nie mogą być uznane za osoby ubogie, które mogą zostać zwolnione od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.

Z treści art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wynika, że złożenie oświadczenia majątkowego jest konieczną przesłanką uwzględnienia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych.

Wobec powyższego uznać należy podniesione w zażaleniu zarzuty za bezzasadne. Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy ocenił sytuację majątkową uczestnika uznając, iż nie może on skorzystać z dobrodziejstwa zwolnienia od kosztów sądowych. Ze zwróconej przez operatora pocztowego przesyłki zawierającej wezwanie do uzupełnienia informacji dotyczących stanu majątkowego powoda oraz samego oświadczenia majątkowego wynika, że przesyłka ta została zwrócona jako nieodebrana pomimo jej dwukrotnego awizowania w dniach: 03.07.2014 roku i 11.07.2014 roku. Powód nie podważył w sposób skuteczny prawidłowości tego doręczenia zastępczego, bowiem samo zaprzeczenie nie jest tu wystarczające.

Wobec powyższego Sąd Rejonowy miał podstawy do uznania, iż brak wymaganego oświadczenia oraz dodatkowych informacji powoduje, iż powód nie wykazał okoliczności, które uzasadniłyby jego wniosek.

Na marginesie sprawy wskazać należy, że jak wynika z zarządzenia znajdującego się na karcie 2 akt sprawy pozew rzeczywiście jak wskazał w zażaleniu powód został przez niego opłacony jeszcze przed wyłączeniem żądania o zapłatę do oddzielnego rozpoznania. Mimo tego powód nie cofnął wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych dlatego istniała potrzeba jego rozpoznania przez Sąd Rejonowy. Okoliczność opłacenia pozwu również wskazuje na bezzasadność wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, skoro powód posiadał środki na uiszczenie należnej opłaty.

Oddalenie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych w połączeniu z uiszczeniem przez powoda należnej opłaty od pozwu wskazuje, iż sprawa może bez dalszej zwłoki zostać rozpoznana merytorycznie. Wbrew obawom powoda, wyrażonym w zażaleniu, oddalenie wniosku nie zatamuje rozpoznania sprawy.

Dlatego też na mocy art. 397 § 1 i 2 kpc w zw. z art. 385 kpc zażalenie należało oddalić jako bezzasadne.